

KEFALONIA 20. - 27. SEPTEMBER



[Kefallinia](#), også kalt Cephallenia, Cephallonia, Kefalonia eller Kefallonia, er den største av [De joniske øyene](#) i Hellas med et areal på 688,8 km².

Øya fikk navnet sitt fra den mytologiske helten Kefalos, som kom til øya som flyktning fra Athen og drev bort de opprinnelige innbyggerne som ble kalt tafianere.

Byer og landsbyer ble vanligvis bygget på høye topper for å hindre angrep fra sjørøvere i Det joniske havet.

I 1864 ble Kefalonia, sammen med de andre joniske øyene, en del av Hellas.

Under den andre verdenskrigen ble øya okkupert av Tyskland og Italia.

Da krigen sluttet i Europa i 1945, var det fremdeles konflikt på Kefalonia på grunn av den greske borgerkrigen. Freden kom omsider til øya i 1949.

Fire jordskjelv rammet øya i august 1953. Som følge av disse ble så godt som hvert eneste hus på øya ødelagt.

Hele øya steg 60 cm opp av havet som følge av skjelvet, og er fremdeles så mye høyere i dag. Dette kan en se på vannmerker på klippene rundt kysten.

Det antas at omtrent 100 000 av 125 000 innbyggere flyttet fra øya etter skjelvet.



Dette er den andre greske øya vi reiser til dette året. Vi liker Hellas så godt at vi prøver å få med oss to greske øyer hvert år. Denne gangen reiste vi med [StarTour](#) til Kefalonia. Som vanlig parkerte vi bilen på [Dalen Parkering](#). De fleste charterturer går på ugunstige tidspunkt, synes vi. Nå gikk flyet fra [Gardermoen](#) tidlig om kvelden og var fremme på flyplassen på Kefalonia rundt midnatt. Deretter var det en times busstur bort til [Skala](#), hvor vi skulle bo. Leilighetshotellet som vi bodde på heter [Mi Abeli](#).



Hotellet sett fra framsiden.



Det er også en bra restaurant som hører til hotellet.



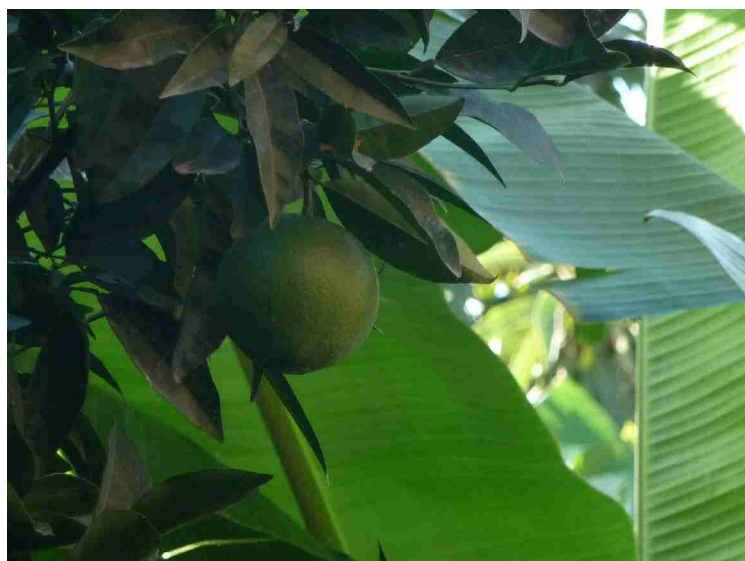
Her ser vi litt innover i restauranten.



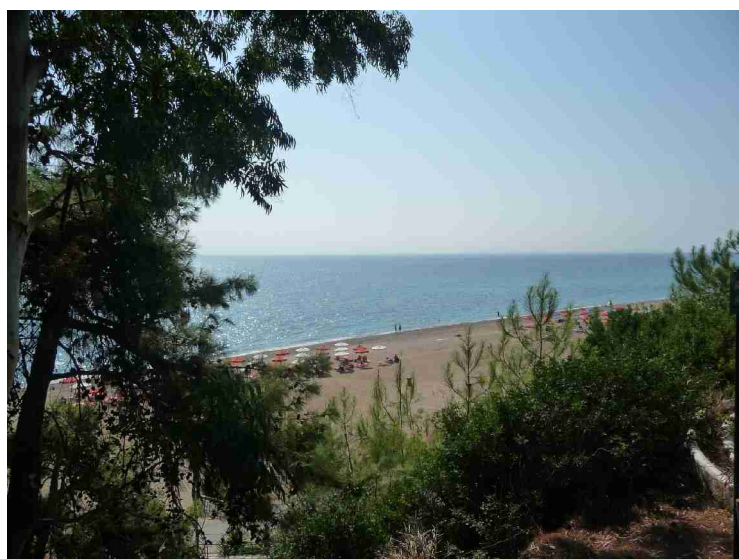
Vi hadde leilighet på baksiden av hotellet. Utsikten vi hadde derfra så slik ut. Bananpalme.



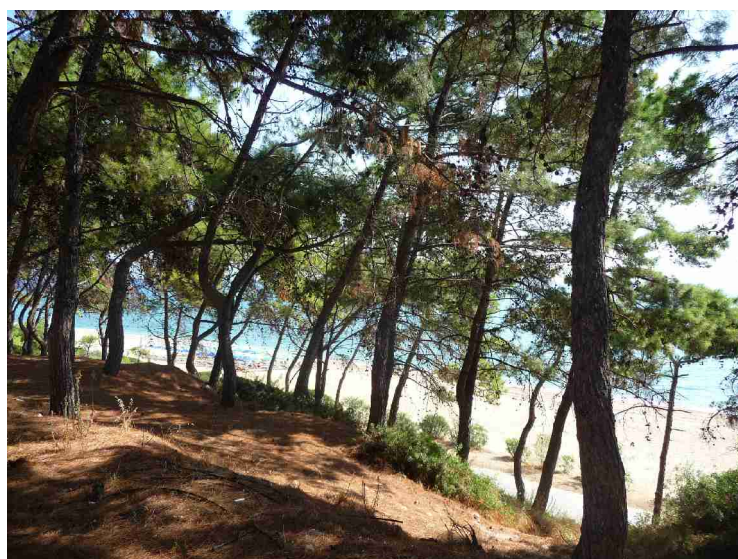
Sitron- eller appelsintre. Vi er ikke sikre.



En sitron?



Rett nedenfor hotellet ligger stranden.



Det er en treklynge mellom byen og stranden som ligger noen meter lavere.



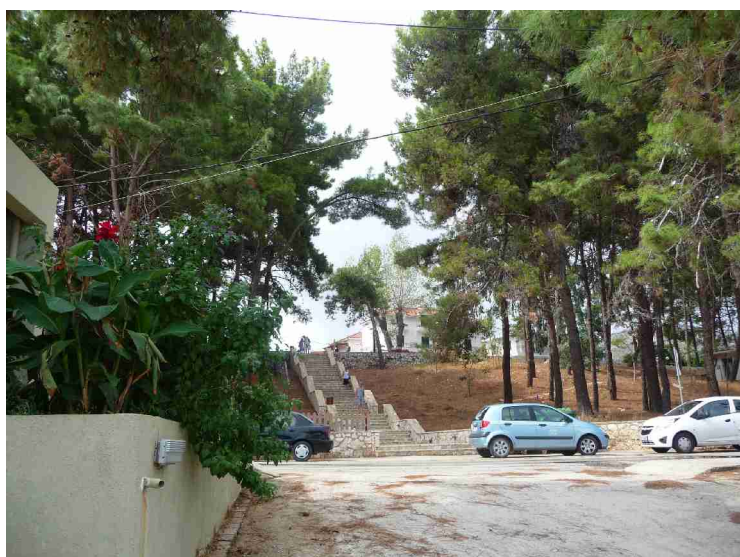
De første husene ovenfor stranden.



Det er laget trapper fra hovedgaten og ned til stranden. Det er en strandbar også her nede.



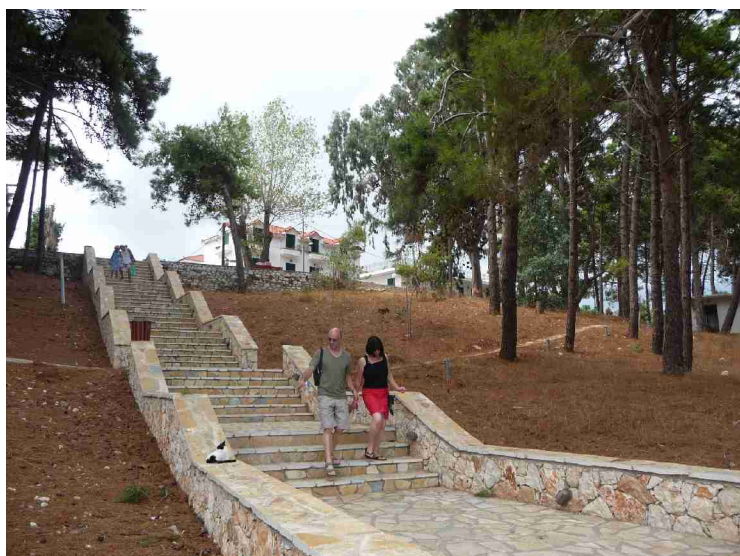
Stranden er blitt tildelt blått flagg.



Her ser vi trappene nedenfra.



Kjell har funnet en katt å snakke med her også.



Det er fin trening å gå opp og ned her noen ganger.



Det er mange restauranter oppover hovedgaten.



En statue utenfor en gullsmedbutikk.



Kirken.



Skolen.



Klokketårnet på kirken og en liten park og lekeparks.



Enda en restaurant.



Restaurant.



Restaurant.



Det er fint beplantet over alt.



Nybygde hus i utkanten. Mange forskjellige pastellfarger på husene. Her er det ikke hvitt og blått som ellers i Hellas.



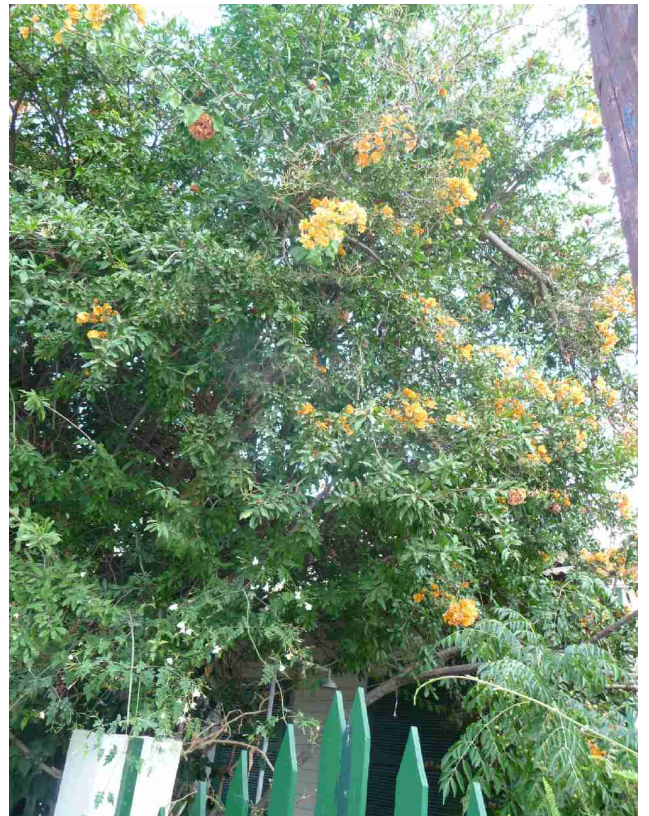
Blomstrende planter vokser over alt.





Pinje med kongler.

Kjell har lyst på druer.



Disse.



Vi synes disse buskene er så fine.



Dette er en restaurant hvor en av kelnerne danser Zorbas dans og får med seg noen av gjestene på dansen.



Denne kvelden danset ikke kelneren. Kjell er lei seg.



Et fint bilde på en av veggene i restauranten.



Kveldsbilde i gata.



Hovedgata i dagslys. Vi ser nedover i retning av stranden.



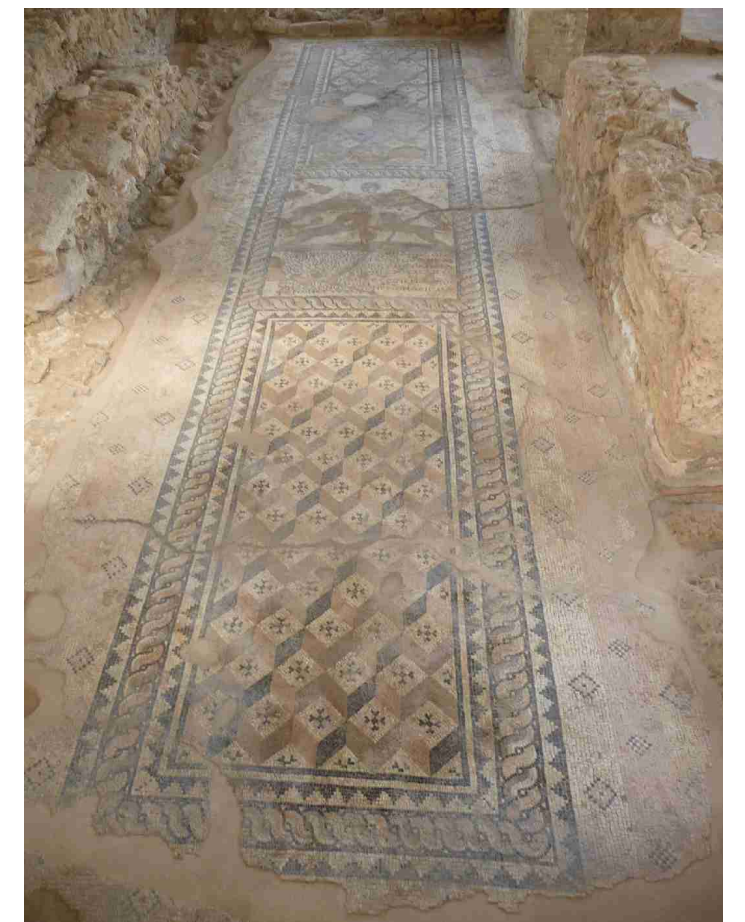
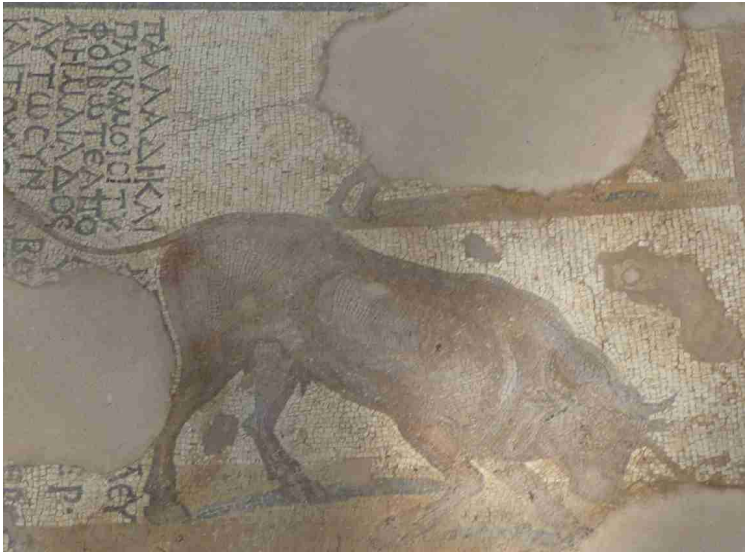
Dette er en kinesisk restaurant som vi spiste på.



En gammel romersk villa.

Villaen ble tilfeldigvis oppdaget i 1944. Utgravninger startet i 1957. Villaen hadde 6 rom. Den tilhørte en velstående romer som levde 300 år etter Kristus. Mange av mosaikkbildene i gulvene er godt bevart. Villaen ble sannsynligvis ødelagt av brann ca 500 år etter Kristus. Senere ble det bygget en kirke over deler av huset, men den er nå borte. Den ble ødelagt av brann ca. 1000 år etter Kristus. Det er bygget et stort tak over området for å bevare mosaikken. Nedenfor ses en del av mosaikken i gulvene.







Her er vi på vei oppover skråningene ovenfor Skala. Før jordskjelvet i 1953 lå Skala høyt oppe i lia, men den ble helt ruinert under jordskjelvet. Etter skjelvet ble det bestemt at byen skulle bygges opp igjen nede ved sjøen hvor den ligger nå. Vi hadde ikke noen eksakt beskrivelse av hvor ruinene lå, og da vi hadde gått ganske langt uten å se noe, spurte vi om veien, men de forsto ikke engelsk og vi forsto ikke gresk, så vi snudde da vi kom opp på et høydedrag.



Ingen tegn til mange ruiner.



Dette huset ble sikker ødelagt under skjelvet.



Vi så litt på disse geitene før vi snudde.



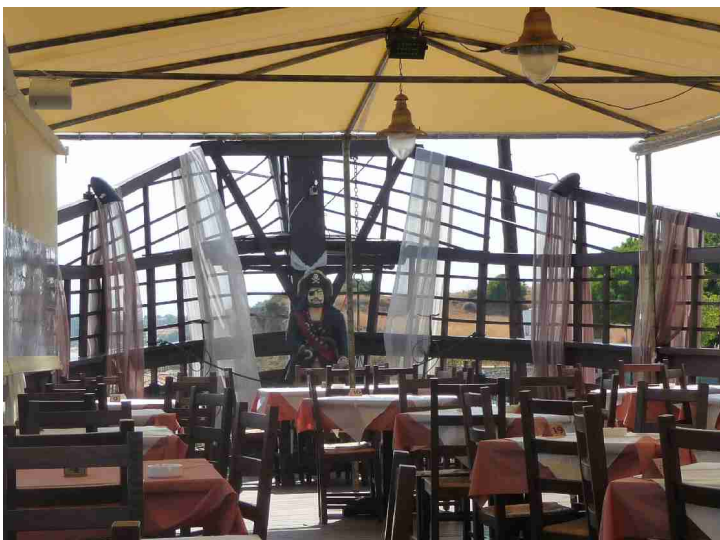
Nå er vi tilbake i den nye Skala.



Originalt restaurantskilt.



En dag gikk vi langs stranden, videre nordover mot Poros for å se på ruinene av et gammelt gresk tempel.



Her har vi tatt en matpause underveis.



Vi var de eneste gjestene, men vi fikk god omelett.



Restauranten og kjøkkenet ligger tvers over hovedveien.



Utsikten videre nordover langs kysten. Her er det stort sett bare klipper.



Da vi var ferdige med maten fant vi ut at vi skulle ta taxi resten av veien, for det var så varmt å gå. Kelneren skaffet taxi til oss.



Her er restene etter tempelet ved siden av en liten kirke. Tempelet er fra 600-tallet før Kristus og det er dedikert til guden Appollon.



Kirken, Aghios Giorgios. Den ble bygget opp igjen etter jordskjelvet med noe av steinen fra tempelet.



Det er ikke så mye igjen av tempelet.



Det som viser best igjen er disse tre doriske søylene.



Retten ved siden av er det en liten båthavn.



Båthavnen sett fra andre siden.



Utsikt nordover.



Utsikt videre nordover.



Utsikt videre syddover.